

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Vojtěcha Šimíčka (soudce zpravodaj), soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Ondřeje Mrákoty v právní věci žalobce: **Ing. arch. J. D. B.**, zastoupeného advokátkou Mgr. Pavlou Kosovou, Husova 946, Moravské Budějovice, proti žalované: **Česká komora architektů**, Josefská 6, Praha 1, zastoupené Mgr. Ing. Danielou Rybkovou, Želivského 11, Praha 3, proti rozhodnutí představenstva žalované ze dne 4. 10. 2022, čj. DR 2021-24, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 27. 6. 2024, čj. 11 Ad 1/2023-167,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

1. Dosavadní průběh řízení

[1] Žalobce je, resp. byl, autorizovaným architektem. Stavovský soud žalované dne 6. 4. 2022 vydal rozhodnutí o tom, že se žalobce dopustil disciplinárního deliktu ve smyslu § 20 odst. 1 zákona č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě (*autorizační zákon*). Žalobci byla tímto rozhodnutím odejmuta autorizace, neboť řádně a včas neuhradil členský příspěvek a penále za rok 2021, a tím porušil § 7 odst. 3 písm. b) a § 7 odst. 11 Organizačního, jednacího a volebního řádu žalované (*Organizační řád*). Při úvaze o uložení disciplinárního opatření Stavovský soud žalované přihlédl zejména k tomu, že k datu jeho rozhodnutí žalobce řádně neprovedl platby, které sestávají z následujících částek: doplatku členského příspěvku za rok 2018 ve výši 420 Kč, členského příspěvku za rok 2019 ve výši 6 000 Kč, penále z prodlení platby příspěvku za rok 2019 ve výši 2 280 Kč, pokuty uložené ve zkráceném disciplinárním řízení vedeném pod sp. zn DR 2018-2022 ve výši 5 000 Kč

a uložené náklady řízení za provedené disciplinární řízení ve výši 2 000 Kč, pokuty uložené ve zkráceném disciplinárním řízení vedeném pod sp. zn. DR 2019-16 ve výši 10 000 Kč a uložené náklady disciplinárního řízení ve výši 2 000 Kč.

[2] Proti rozhodnutí Stavovského soudu žalované podal žalobce dne 2. 6. 2022 blanketní odvolání. Žalobce byl představenstvem žalované vyzván k tomu, aby odvolání doplnil o důvody, v nichž shledává pochybení Stavovského soudu. Žalobce však odvolání doplnil pouze o skutečnosti, které nesouvisely s předmětem řízení, a proto představenstvo žalované jeho odvolání zamítlo a ztotožnilo se se závěry Stavovského soudu, když konstatovalo, že disciplinární provinění bylo náležitě prokázáno a uložené disciplinární opatření je přiměřené okolnostem daného případu.

[3] Žalobce se proti rozhodnutí představenstva žalované bránil žalobou adresovanou Městskému soudu v Praze. Městský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

2. Kasační stížnost a vyjádření žalované

[4] Žalobce (*stěžovatel*) se kasační stížností domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku městského soudu z důvodu nepřezkoumatelnosti podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. a také pro nesprávné posouzení věci podle § 103 odst. písm. a), b) a c) s. ř. s.

[5] Nepřezkoumatelnost rozhodnutí stěžovatel vidí převážně v neúplném zápise ze zasedání představenstva žalované ze dne 4. 10. 2022, které se týkalo řízení vedeného pod sp. zn. DR 2021-24. Ze zápisu prý vyplývá pouze to, že o rozhodnutí o odvolání proti rozhodnutí Stavovského soudu o odnětí autorizace představenstvo rozhodlo hlasováním. Podle stěžovatele však ze zápisu nevyplývají podstatné skutečnosti, tedy o čem bylo rozhodováno, kolik osob hlasovalo pro nebo proti, popř. kdo se zdržel hlasování. Není ani zřejmé, zda bylo dodrženo kvorum pro zasedání podle § 10 odst. 3 Organizačního řádu. Nepřezkoumatelným se stěžovateli jeví rozhodnutí představenstva žalované též z důvodu, že není označeno jednoznačným identifikátorem, jak vyžaduje § 64 odst. 2 zákona č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, přičemž v souladu s tímto ustanovením nebyla označena ani předchozí rozhodnutí. V tomto smyslu stěžovatel poukazuje na dalších 16 návrhů na zahájení disciplinárního řízení z důvodu nezaplacení členských příspěvků za rok 2021, které byly shodně označeny pod sp. zn. DR 2021-24.

[6] Stěžovatel namítá porušení svého práva podle čl. 26 Listiny, neboť podle Organizačního řádu nemůže požádat o prominutí povinnosti zaplatit členský příspěvek pro nemajetnost. Podle stěžovatele se žalovaná dostatečně nevypořádala ani s jeho opakovanými žádostmi o snížení, resp. prominutí členského příspěvku, natož aby o nich rozhodla, jako činí u jiných žadatelů.

[7] Nesprávnost postupu městského soudu spatřuje stěžovatel v tom, že se městský soud vůbec nevypořádal se skutečností, že disciplinární řízení trvalo déle než jeden rok. Podle stěžovatele tak uplynula prekluzivní lhůta k vydání rozhodnutí a řízení mělo být zastaveno.

[8] Stěžovatel dále uvádí, že městský soud nezohlednil ani skutečnost, že členské příspěvky vždy zaplatil, a proto nebylo důvodné přistoupit k nejvyšší sankci, tedy odejmutí autorizace. Podle stěžovatele má navíc ukládání disciplinárních opatření jasnou posloupnost. Nejdříve by žalovaná měla uložit důtku, a až následně uložit pokutu. K odejmutí autorizace by tak mělo dojít jen v nejzazším případě.

pokračování

[9] Žalovaná ve vyjádřila označila námitky stěžovatele za nedůvodné. K námitce prekluze uvádí, že stěžovatel vykládá § 33 odst. 2 disciplinárního a smířčího řádu žalované (DSŘ) účelově, když tvrdí, že ve věci nebylo rozhodnuto ve lhůtě jednoho roku. Rovněž k přísnosti disciplinárního opatření žalovaná zopakovala, že se toto opatření odvíjí od opakujícího se porušení povinností stěžovatelem. Jednou ze základních povinností člena žalované je placení členských příspěvků. Soustavné porušování této povinnosti znamená zvýšenou administrativní i finanční zátěž. Stavovský soud i představenstvo žalované tak při odejmutí autorizace postupovaly v souladu s autorizačním zákonem i s Organizačním řádem. Proto žalovaná navrhuje kasační stížnost zamítnout.

3. Posouzení věci NSS

[10] NSS se nejdříve zabýval tvrzenou nepřezkoumatelností rozsudku městského soudu. Podle ustálené judikatury NSS se za nepřezkoumatelné považuje teprve takové rozhodnutí, z jehož odůvodnění není zřejmé, jakými úvahami se soud řídil, z jakých okolností a podkladů vycházel a jaký skutkový stav vzal za rozhodný. Současně NSS připomíná, že není povinností správních soudů, aby reagovaly na každou dílčí argumentaci a podrobně ji vypořádaly (srov. rozsudky NSS ze dne 28. 4. 2016, čj. 7 As 27/2016-31, ze dne 4. 12. 2003, čj. 2 Ads 58/2003-75, ze dne 29. 7. 2004, čj. 4 As 5/2003-52). V nyní posuzované věci městský soud řádně vysvětlil, jaké skutečnosti považuje za rozhodné a je rovněž seznatelné, jakými úvahami se řídil. Městský soud reagoval i na námitky stěžovatele, které s předmětem řízení zjevně nesouvisí. K chybějícím e-mailovým upomínkám k zaplacení členského příspěvku ze dne 7. 5. 2021, 2. 6. 2021 a 11. 7. 2021 městský soud uvedl, že zrušení rozhodnutí představenstva žalované jen pro tuto drobnou formální vadu by bylo příliš formalistické. Městský soud se náležitě vypořádal i s námitkou, že Stavovský soud nerozhodl zvlášť rozsudkem o disciplinárním provinění a usnesením o jeho povinnosti nahradit část nákladů disciplinárního řízení ve výši 2 000 Kč. K tomu městský soud uvedl, že z rozhodnutí Stavovského soudu je zjevné, jak rozhodl, rozsudek i usnesení byly řádně odůvodněny a stěžovatel byl poučen o opravném prostředku.

[11] Lze tak učinit dílčí závěr, že námitka nepřezkoumatelnosti není důvodná, a proto na základě předložené kasační stížnosti NSS přistoupil k věcnému přezkumu rozsudku městského soudu.

[12] NSS předně uvádí, že kasační důvody převážně kopírují argumentaci uvedenou v žalobě adresované městskému soudu. V tomto smyslu NSS odkazuje na rozsudek ze dne 2. 5. 2024, čj. 1 As 74/2023-97, ze kterého vyplývá, že „řízení o kasační stížnosti není pokračováním řízení o žalobě, ale je samostatným řízením o mimořádném opravném prostředku za procesní situace, ve které řízení před krajským soudem již bylo pravomocně skončeno. Nejvyšší správní soud přezkouvává rozhodnutí a postup krajského soudu, stěžovatel je proto povinen uvést konkrétní argumentaci zpochybňující závěry vyslovené v napadeném rozhodnutí krajského soudu“ (srov. též rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 20. 12. 2005, čj. 2 Asz 92/2005-58 nebo rozsudek NSS ze dne 29. 1. 2015, čj. 8 Afs 25/2012-351). Proto NSS v souladu s tímto závěrem vypořádal kasační námitky stěžovatele následujícím způsobem.

[13] NSS neshledává důvodnou námitku stěžovatele, že rozhodnutí představenstva žalované je stiženo vadou nepřezkoumatelnosti, neboť pod stejnou spisovou značkou byla vedena disciplinární řízení i s dalšími osobami, které za rok 2021 neuhradily členský příspěvek. Rozhodnutí tedy podle stěžovatele není označeno jednoznačným identifikátorem

podle § 64 odst. 2 zákona č. 499/2004 Sb. Co do posouzení otázky jednoznačného identifikátoru rozhodnutí nicméně NSS souhlasí se závěrem městského soudu, který poukázal na § 39a DSŘ, podle kterého může Stavovský soud spojit řízení v případě stejného disciplinárního obvinění více autorizovaných nebo registrovaných osob. Z rozhodnutí Stavovského soudu ze dne 6. 4. 2022 je navíc zjevné, koho se rozhodnutí týká, jaké disciplinární opatření bylo uloženo a jaké důvody a úvahy k rozhodnutí Stavovský soud vedly. NSS k tomu rovněž podotýká, že stěžovatel blíže nespecifikoval, do jakého jeho subjektivního veřejného práva bylo tímto postupem zasaženo, popř. na jakých konkrétních právech byl tímto čistě administrativním postupem zkrácen.

[14] NSS rovněž souhlasí se závěry městského soudu učiněnými v souvislosti se zápisem ze zasedání, ze kterého podle žalobce není zřejmé, o čem bylo rozhodováno a koho se rozhodnutí týká. Z § 40 odst. 2 DSŘ vyplývá, že disciplinární řízení je neveřejné, podle § 45 odst. 2 stejného předpisu je o hlasování veden protokol. Podle § 13 odst. 4 DSŘ se protokol o hlasování připojí k protokolu o zasedání a tento protokol může rozlepit pouze předseda orgánu Komory při zpracování návrhu nebo rozhodnutí, popř. předseda odvolacího orgánu. Ačkoli je protokol o hlasování neveřejný, je v něm jednoznačně označena osoba disciplinárně obviněného, stejně tak návrh rozhodnutí, o němž bylo hlasováno. Rovněž tato námitka proto není důvodná.

[15] Ani námitku, že Stavovský soud nezahájil řízení ve stanovené lhůtě, nepovažuje NSS za důvodnou. Z § 7 odst. 3 Organizačního řádu sice skutečně vyplývá, že termín splatnosti členského příspěvku je stanoven na 28. února kalendářního roku, ve kterém se příspěvek hradí. Toto ustanovení je však nutné vyložit společně s § 7 odst. 11 stejného předpisu, ze kterého se podává, že *„nejdou-li příspěvky včetně penále zaplacený do 30. června běžného roku, pohlíží se na tuto skutečnost jako na disciplinární provinění a proti osobě, která příspěvky nezaplatila, se zahájí disciplinární řízení.“* Z výše uvedených ustanovení tedy vyplývá, že počátek šestiměsíční lhůty podle § 21 odst. 2 autorizačního zákona je stanoven až od 30. 6., neboť na neuhrazení členského poplatku a penále se pohlíží jako na disciplinární provinění právě až po 30. 6. běžného roku.

[16] Podle názoru NSS se městský soud vypořádal dostatečně také s námitkou, že Organizačním řádem je značně omezena jeho možnost podat žádost o sníženou platbu členského příspěvku, popř. jeho prominutí pro nemajetnost. Z § 7 odst. 3 Organizačního řádu se totiž podává, že *z důvodů mimořádného zřetele hodných a na základě písemné odůvodněné žádosti je představenstvo oprávněno v individuálních případech výjimečně rozhodnout o snížení, respektive prominutí členského příspěvku.* K tomu v řízení o žalobě žalovaná uvedla, že k členskému příspěvku za rok 2021 nezaznamenala žádnou žádost stěžovatele o jeho prominutí. Žádost stěžovatele o prominutí členských příspěvků jí byla doručena v roce 2020, kterou stěžovatel žádal o osvobození od příspěvků za roky od získání autorizace, tedy roky 2010 až 2020. O této žádosti představenstvo žalované hlasovalo na zasedání dne 28. 4. 2020. Představenstvo žalované nevyhovělo jeho žádosti a současně ho poučilo, že přiznání nulového členského příspěvku lze schválit pouze výjimečně z důvodů mimořádného zřetele hodných, a to na základě písemné odůvodněné žádosti.

[17] K námitkám uplatněným vůči řízení vedenému před městským soudem NSS uvádí následující.

[18] K absenci poučení podle § 118a zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (OSŘ), kterou stěžovatel považuje za závažné pochybení, jež mohlo mít za následek

pokračování

nesprávné rozhodnutí ve věci, NSS konstatuje, že městský soud nebyl povinen účastníky ve smyslu § 118a OSŘ poučovat. Řízení před městským soudem totiž probíhalo podle soudního řádu správního, který upravuje poučovací povinnost soudu v § 36 s. ř. s. tak, že je povinen poskytnout všem účastníkům řízení stejnou možnost uplatnit svá práva a poskytnout jim poučení o jejich procesních právech a povinnostech v rozsahu nezbytném pro to, aby v řízení neutrpěli újmu. Poučovací povinnost soudu podle § 118a OSŘ se neuplatní ani při aplikaci občanského soudního řádu na základě § 64 s. ř. s., neboť OSŘ se aplikuje pouze přiměřeně, a to v případech, které soudní řád správní neupravuje (srov. rozsudek NSS ze dne 5. 1. 2010, čj. 2 Afs 88/2009-124).

[19] Co do vyjádření žalované k žalobě, které bylo soudu doručeno dne 7. 2. 2023 a bylo přeposláno až na výzvu zástupkyně stěžovatele, NSS uvádí, že se stěžovatel s tímto vyjádřením mohl seznámit již při nahlédnutí do soudního spisu dne 23. 2. 2023 nebo 21. 6. 2023. Přestože bylo vyjádření žalované k žalobě zasláno zástupkyni stěžovatele až na její výzvu, toto vyjádření jí bylo přeposláno dne 12. 6. 2024 a doručeno 13. 6. 2024. Jelikož bylo jednání nařízeno až na 27. 6. 2024, stěžovatel i jeho zástupkyně měli dostatek času se s tímto vyjádřením seznámit.

[20] Stěžovatel rovněž namítá, že se městský soud nevypořádal s tím, že řízení před orgány žalované neproběhlo v zákonné lhůtě a nastala údajně prekluze, neboť o disciplinárním řízení nebylo rozhodnuto ve lhůtě 1 roku od doručení návrhu předsedovi žalované. Stěžovatel v tomto smyslu poukazuje na § 33 odst. 1 DSŘ, ze kterého se podává, že *disciplinární řízení se koná výlučně na podkladě návrhu, který podává a v řízení zastupuje disciplinární žalobce* a na § 33 odst. 2 DSŘ, který stanoví, že *disciplinární řízení je zahájeno, jakmile návrh došel předsedovi Stavovského soudu. O zahájení řízení vyrozumí předseda Stavovského soudu představenstvo Komory, jemuž současně zašle stejnopis návrhu. Na disciplinární řízení se nevztahují ustanovení právního řádu o správních lhůtách pro vydání rozhodnutí, Stavovský soud, popřípadě představenstvo rozhodnou ve lhůtě jednoho roku od zahájení řízení, popřípadě od podání odvolání nebo od zahájení nového projednání, bylo-li v odvolacím řízení rozhodnuto o zrušení rozhodnutí a vrácení věci k novému projednání. Stěžovatel z výše uvedeného dovozuje, že pro Stavovský soud žalované a pro odvolací řízení před představenstvem žalované běží společná jednoletá lhůta k rozhodnutí ve věci. Jelikož byl návrh předsedovi Stavovského soudu doručen dne 5. 11. 2021 a rozhodnutí představenstva žalované nabylo právní moci až dne 16. 11. 2022, mělo být řízení zastaveno ve smyslu § 35 odst. 1 písm. g) DSŘ. V úmyslu prokázat svá tvrzení stěžovatel odkázal rovněž na § 34 odst. 3 DSŘ a na rozsudek NSS ze dne 16. 4. 2020, čj. 5 As 39/2019-36, z něhož vyplývá, že „*předseda Stavovského soudu, popřípadě předseda disciplinárního senátu nejprve zkoumá, zda řízení nemá být zastaveno, přerušeno nebo doplněno anebo zda nemá věc být postoupena jinému příslušnému orgánu.*“*

[21] NSS se proto zabýval otázkou, zda mělo být disciplinární řízení zastaveno z důvodu uplynutí prekluzivní lhůty podle § 35 odst. 1 DSŘ ve spojení s § 33 odst. 2 DSŘ. Zásadním dnem skutečně je 2. 11. 2021, kdy předsedovi Stavovského soudu došel návrh na zahájení disciplinárního řízení. Od tohoto dne plyne roční lhůta podle § 33 odst. 2 DSŘ pro rozhodnutí Stavovského soudu o disciplinárním provinění stěžovatele. Stavovský soud se disciplinárním proviněním stěžovatele zabýval a dne 6. 4. 2022 vydal rozhodnutí, že se stěžovatel dopustil disciplinárního provinění podle § 7 odst. 3 písm. b) a § 7 odst. 11 Organizačního řádu ve spojení s § 20 autorizačního zákona tím, že řádně a včas neuhradil členský příspěvek a penále za rok 2021 a uložil mu disciplinární opatření spočívající

v odejmutí autorizace. Současně mu byla usnesením uložena povinnost k částečné náhradě nákladů disciplinárního řízení. Dne 2. 6. 2022 podal stěžovatel blanketní odvolání proti rozhodnutí Stavovského soudu. Jelikož však stěžovatel odvolání doplnil pouze o tvrzení, která s řízením nesouvisela, potvrdilo představenstvo žalované rozhodnutím ze dne 4. 10. 2022 rozsudek i usnesení Stavovského soudu. Z uvedeného vyplývá, že Stavovský soud i představenstvo žalované rozhodly ve lhůtě podle § 33 odst. 2 DSŘ a nebyl tedy ani dán důvod pro zastavení řízení, jak uvádí stěžovatel.

[22] Pouze pro úplnost NSS dodává, že lhůta stanovená § 33 odst. 2 DSŘ plyne tak, že Stavovský soud je povinen vydat rozhodnutí ve lhůtě 1 roku od zahájení řízení. Stejně platí i v odvolacím řízení, kdy představenstvo žalované je povinno vydat rozhodnutí do 1 roku od podání odvolání. Nejedná se tedy o jednu lhůtu, která plyne souběžně pro prvostupňové řízení a rovněž pro odvolací řízení, jak se mylně domnívá stěžovatel.

[23] Z odůvodnění rozsudku Stavovského soudu rovněž vyplývá, na základě jakých důvodů bylo dovozeno, že stěžovatel opakovaně porušil § 7 odst. 3 písm. b) a § 7 odst. 11 Organizačního řádu a § 12 odst. 7 autorizačního zákona. Ze spisové dokumentace je zřejmé, že se stěžovatel dopustil disciplinárního provinění spočívajícího v nezaplacení členského příspěvku již dříve, neboť za rok 2018 nezaplatil doplatek členského příspěvku ve výši 420 Kč a za rok 2019 členský příspěvek ve výši 6 000 Kč a následně ani penále. Za tato disciplinární provinění byla stěžovateli nejdříve v disciplinárním řízení vedeném pod sp. zn. DR 2018-2022 uložena pokuta ve výši 5 000 Kč a povinnost uhradit náklady disciplinárního řízení ve výši 2 000 Kč. Za rok 2019 byla stěžovateli v disciplinárním řízení pod sp. zn. DR 2019-16 uložena pokuta ve výši 10 000 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 2 000 Kč. K tomu stěžovatel namítl, že se žalovaná dostatečně nevypořádala s platbami, které v její prospěch učinil v první polovině roku 2022, nicméně i s tímto tvrzením se městský soud náležitě vypořádal (viz zejména body 56 a 57), když uvedl, že ačkoli stěžovatel v květnu a červnu 2022 zaplatil penále za pozdní úhradu členského příspěvku za rok 2018, členské příspěvky a penále za roky 2020, 2021 a za rok 2022 a náklady disciplinárního řízení, které s ním bylo vedeno v roce 2018 a 2019, do rozhodnutí soudu nezaplatil pokuty, které mu byly uloženy v roce 2018 a 2019 za to, že řádně a včas nezaplatil členské příspěvky.

[24] NSS se ztotožňuje se závěry městského soudu rovněž s ohledem na posouzení přiměřenosti uloženého disciplinárního opatření. Stěžovatel nezaplatil členský příspěvek řádně a včas opakovaně, neboť z výpisu, který byl poskytnut žalovanou, vyplývá, že členský příspěvek za rok 2011 byl zaplacen až 14. 7. 2011, za rok 2012 až 30. 6. 2012, za rok 2013 až dne 3. 4. 2013, za rok 2014 byl členský poplatek zaplacen 30. 6. 2014, za rok 2015 byl proplacen dne 30. 3. 2015, za rok 2016 dne 26. 4. 2016, za rok 2017 dne 25. 6. 2017 a za rok 2018 byl členský příspěvek uhrazen až v roce 2019, členský příspěvek za rok 2020 stěžovatel členský příspěvek zaplatil 29. 6. 2020 a za roky 2019, 2021 a 2022 byl členský příspěvek zaplacen až dne 30. 6. 2022. K tomu NSS připomíná, že povinnost stěžovatele řádně a včas platit členské příspěvky vyplývá z § 12 odst. 7 autorizačního zákona. Podle § 6 odst. 3 Organizačního řádu je termín splatnosti členských poplatků stanoven na 28. 2. kalendářního roku, za který se příspěvek hradí. Z § 20 odst. 1 autorizačního zákona pak vyplývá, že žalovaná za závažné nebo opětovné porušení povinností autorizované osoby uloží některé z vymezených disciplinárních opatření. Vzhledem ke skutečnosti, že stěžovatel své povinnosti stanovené autorizačním zákonem a Organizačním řádem žalované porušil opakovaně a členský příspěvek za roky 2019, 2021 a 2022 zaplatil až po vydání rozhodnutí

pokračování

Stavovského soudu, nelze s ním souhlasit, že by uložení disciplinárního opatření v podobě odejmutí autorizace bylo zjevně nepřiměřené.

[25] K žádosti stěžovatele o poskytnutí informací ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím NSS připomíná, že se jedná o samostatné řízení, které se mívá s řízením o kasační stížnosti. Nesouhlasí-li tedy stěžovatel s posouzením své žádosti, mohl a měl svá procesní práva uplatnit v daném řízení, a nikoliv v tomto řízení, které s aplikací zákona č. 106/1999 Sb. nijak nesouvisí. Nejedná se proto o kasační námitku, kterou by se NSS nyní mohl zabývat.

4. Závěr a náklady řízení

[26] Na základě výše uvedených skutečností dospěl NSS k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji podle § 110 odst. 1 poslední věty s. ř. s. zamítl.

[27] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, proto mu právo na náhradu nákladů nenáleží. Žalovaná, které by právo na náhradu účelně vynaložených nákladů podle výsledku řízení náleželo, NSS nevyhověl (§ 60 odst. 7 s. ř. s.), neboť ve shodě s městským soudem dospěl k závěru, že Česká komora architektů disponuje dostatečně početným potenciálem odborně vzdělaných členů a zaměstnanců pro to, aby rozhodnutí vydané v disciplinárním řízení před soudem obhájila. Tuto „obhajobu“ považuje ostatně zdejší soud za běžnou součást její činnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. listopadu 2024

Vojtěch Šimíček
předseda senátu